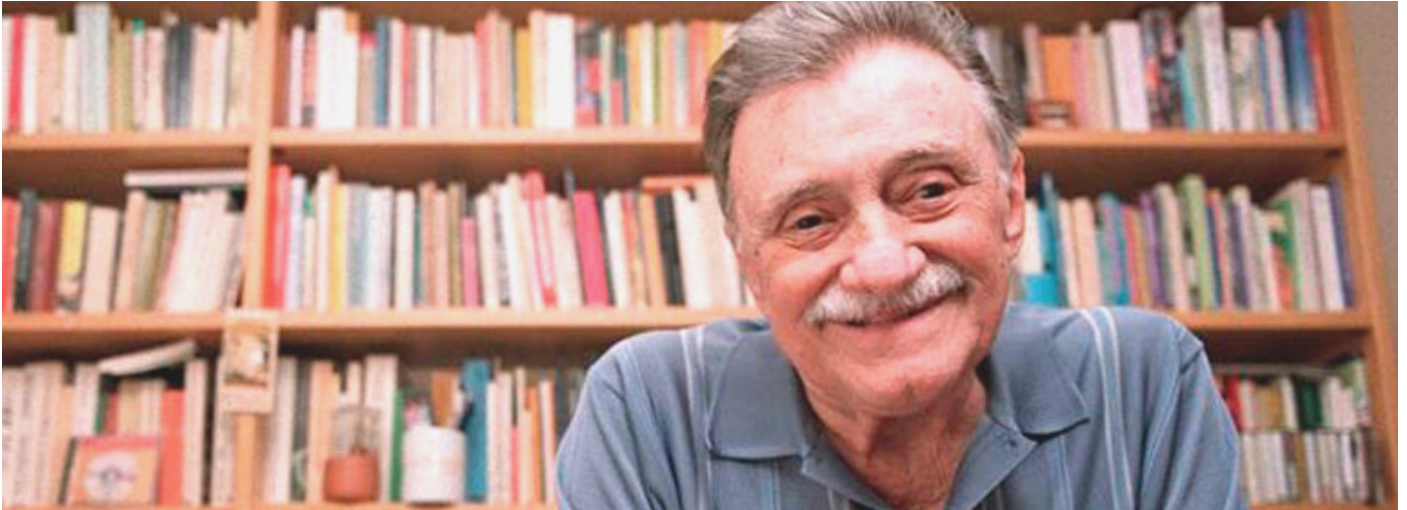

LA TREGUA

de Mario Benedetti - Dissabte 26 de novembre, 10.30 h

Mario Benedetti va néixer el 14 de setembre a Paso de los Toros (Uruguai) i va morir a Montevideo el 17 de maig de 2009.

Va cultivar tots els gèneres literaris i és especialment reconeguda la seva poesia. No va poder acabar els estudis secundaris per les dificultats econòmiques de la família, així que es va guanyar la vida com a venedor, caixer, taquígraf i comptable. No obstant això, va descobrir la seva vocació poètica. L'any 1945 es va unir al setmanari *Marcha*, on es formà com a periodista i del qual arribà a dirigir la secció literària. A partir d'aquest moment inicia una activitat periodística intensa col·laborant en diferents publicacions.

Benedetti va ser un dels autors més destacats de l'anomenada Generació del 45 o Generació Crítica. En formen part escriptors uruguaians que inicien la seva activitat entre el 1945 i el 1950. Eren intel·lectuals d'esquerres, la majoria dels quals es van agrupar en el setmanari *Marcha*. La majoria no venien del camp ni s'interessaven per aquesta temàtica en les seves obres i van formar part d'un fenomen cultural, polític i social que influiria les generacions següents.

D'aquest activisme ve que l'any 1973, després del cop d'estat, Benedetti s'exiliés primer a Buenos Aires, després a Lima i l'Havana, i finalment a Espanya, on va viure fins l'any 1985, en què es reinstaura la democràcia a l'Uruguai i comença a residir una part de l'any a Montevideo i l'altra a Madrid.

Benedetti va fer crítica literària des de les pàgines de *Marcha* i altres publicacions, però també va cultivar la poesia, la novel·la i l'assaig, i va escriure contes i peces teatrals (*Pedro y el capitán*). La seva obra comprèn uns 80 títols, tots amb un estil comú i una clara intenció de comunicar-se amb el lector de manera directa i natural. Es pot dividir la seva producció literària entre les obres escrites abans i després de l'exili, moment que ell anomenava "desexili".

Comença a publicar l'any 1945, però es paga les edicions de la seva butxaca i no és fins l'any 50 que comença a publicar amb el segell de la revista *Número*. Aquí hi edita dues de les seves obres destacades: la novel·la *Quién de nosotros* i *Poemas de la oficina*. A partir de 1959 inicia una etapa més prolífica i comença a incorporar diferents gèneres a la seva producció. Apareix en aquests anys *La tregua* (1960), traduïda a una vintena de llengües entre les quals el grec, el farsi o el noruec. Ja a l'exili escriu un dels seus principals poemaris, *La casa y el ladrillo*, i una de les seves novel·les més representatives: *Primavera con una esquina rota*. L'activitat literària de Benedetti no cessa al seu retorn a l'Uruguai i a partir dels anys 90 escriu més crítica i assaig, i fa diverses recopilacions de poesies i contes. És també en aquest moment quan rep més premis i reconeixements, tant nacionals com internacionals, com ara la medalla Haydée Santamaría, del Consejo de Estado de Cuba, i és nomenat Doctor Honoris Causa per diverses universitats. També rep el Gran Premio Nacional a la Actividad Intelectual del Ministeri d'Educació i Cultura de l'Uruguai. Avui dia encara s'editen recopilacions d'obres seves.

Algunes obres de Mario Benedetti

Contes:

- *Montevideanos* (1959)
- *Despistes y franquezas* (1989)
- *El porvenir de mi pasado* (2003)

Novel·les:

- *Gracias por el fuego* (Alfa, 1965)
- *La borra del café* (Arca, 1992)
- *Andamios* (1996)

Poesia:

- *Sólo mientras tanto* (1950)
- *Inventario uno* (1963)
- *Viento del exilio* (1981)
- *Geografías* (compilació de contes i poemes, 1984)
- *El olvido está lleno de memoria* (1995)
- *Existir todavía* (2003)

Assaig:

- *Literatura uruguaya siglo XX* (1963)
- *45 años de ensayos críticos* (1994)
- *Memoria y esperanza* (2004)